

[KARUNKULA *sb f*

a nie kreskowane.

sg N karunkula. ◇ D karunkule.

Sł stp, Cn, Linde brak.

lek. Narośl; tu w okolicach przewodu moczowego [ciałko; mięsko – caruncula Cn]: Caruncula albo zatkanié vryny. OczkoPrzymiot 444; Aby łye tedy kópic á róść nie dopufzczałó téy caruncule/ czynią to nápiérwéy: do świeczki przyczyniáią rzéczy tákowych/ coby tylko lámę zgryzły/ á zniszczyły/ infzych mieyfć nie obrażáiąc. OczkoPrzymiot 447.

KW